

عنوان مقاله:

محور مقاله: حاصلخیزی خاک، تغذیه گیاه و کشت گلخانه ای- اثر متقابل بیوپار و خشکی بر روابط آبی و خصوصیات رشدی گیاه گلرنگ

محل انتشار:

شانزدهمین کنگره علوم خاک ایران (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

زهرا عرب بافرانی - دانشجوی کارشناسی ارشد گروه مهندسی طبیعت دانشکده کشاورزی و منابع طبیعی دانشگاه اردکان

محمدجواد قانع باقی - استادیار گروه مهندسی طبیعت دانشکده کشاورزی و منابع طبیعی دانشگاه اردکان

مصطفی شیرمردی - استادیار گروه علوم باغبانی دانشکده کشاورزی و منابع طبیعی دانشگاه اردکان

خلاصه مقاله:

خشکی یکی از تنش های غیرزیستی است و اثر مهمی بر کاهش عملکرد در جهان دارد. اصلاح کننده های آلی مانند بیوپار در شرایط تنش می توانند برای گیاه مفید باشند. بیوپار نوعی ماده آلی غنی از کربن میباشد که از سوزاندن مواد آلی در شرایط اکسیژن کم و یا بدون اکسیژن تولید می شود. به منظور بررسی اثر بیوپار بر برخی پارامترهای گیاه گلرنگ تحت تنش خشکی، آزمایشی به صورت فاکتوریل در قالب طرح کاملاً تصادفی با سه تکرار انجام شد. تیمارها شامل چهار سطح بیوپار (0، 1، 2 و 4 درصد وزنی) و چهار سطح تنش خشکی (80، 60، 40 و 20 درصد ظرفیت مزرعه) بود. نتایج نشان داد که کاربرد یک و دو درصد بیوپار منجر به افزایش پارامتر تعداد برگ نسبت به شاهد شد ولی کاربرد چهار درصد بیوپار منجر به افزایش معنی دار تعداد برگ، سطح برگ، و فاصله میانگره نسبت به شاهد نشد. مقایسه میانگین داده ها نشان داد که بالاترین سطح تنش خشکی، کمترین مقدار RWC را دارا بود. این پژوهش نشان داد بیوپار به عنوان یک اصلاح کننده آلی قادر است باعث بهبود شاخص های رشدی گیاه گلرنگ شود.

کلمات کلیدی:

گلرنگ، تنش خشکی، بیوپار، محتوای نسبی آب برگ

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1026968>

